

forseiles hele Tanken i Loven. Der gaaer Fortællinger om, at der undertiden er udstedt Dødsattester, uden at Liget har været synet, men dette ønske vi ikke maa kunne finde Sted, og vi have derfor foreslaaet, at der skal sættes Fængselsstraf for en Krænkelse af dette Forbud. For Overtrædelse af de andre Bestemmelser i Loven have vi ikke meent at kunne sætte anden Straf end Bøder, naar der ikke var særlig skæpende Omstændigheder tilstede, som kunde medføre Anvendelse af Fængselsstraf, eller naar der ikke var forbundet Forbrydelser dermed; da følger det af Lovgivningens almindelige Grundsætninger, at en større Straf maa anvendes. Dette er i Korthed de Bestemmelser, som vi have troet at kunne sammenfatte i det foreliggende Lovforslag, og som vi derfor anbefale til det høie Thing.

Sagb: Jeg kan naturligviis ikke Andet end sige min Tak til den Tak, som jeg veed næres i Befolkningen til den ærede Forslagsstiller, som fra først af har bragt denne Sag paa Bane, og jeg kan heller ikke andet end udtale min Tak til det ærede Udvalg for den Maade, hvorpaa det har behandlet denne Sag, men jeg har tilladt mig at stille adskillige Underændringsforslag til det Forslag, som er fremkommet fra Udvalget, og som jeg nu skal tillade mig nærmere at omtale. I Udvalgets § 1 forekommer det mig, at der feiler et Moment, som jeg mener efter den ærede Forslagsstiller's Ord ved Sagens første Behandling burde have været medtaget, nemlig med Hensyn til et Forbud, som bør nedlægges mod, at en Afbød om Vinteren udsættes for en for Levende utaalelig Kuldegrad. Det forekommer mig nemlig, at det ved Sagens første Behandling udtryffeligt blev omtalt, at det ikke er saa sjældent, at Saadant skeer om Vinteren, og dette Forslag havde jo dog sin Oprindelse fra den Fare, som der kan opstaae for, at en virkelig Skindød kan blive behandlet saaledes, at det mulige Liv kunde udsluffes. Det synes mig derfor, at dette Moment ogsaa burde med, hvorfor jeg har tilladt mig at medtage det i mit første Underændringsforslag. Jeg har tilladt mig at foreslaae, at Ordene „stadigt Tilsyn“ forandres til „vedvarende Tilsyn“,

fordi Ordet „stadigt“ forekommer mig at være mere vagt og relativt, medens „vedvarende“ vistnok snarere udtrykker, hvad det ærede Udvalg har tilsigtet. Udvalgets § 2, som i og for sig er en temmelig lang Paragraph, er det forekommet mig passende kunde deles i 2 Paragrapher, hvoraf den ene omhandler Lægesyn og den anden Syn ved Eigsynsmændene. Det er jo imidlertid kun en Formalitet, som jeg ikke lægger videre stor Vægt paa. Med Hensyn til den af mig tilsigtede § 2 skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg har ikke saa lidt sammendraget Udvalgets Ord, uden dog, som jeg troer, at have forandret Noget i, hvad det ærede Udvalg har tilsigtet. Med Hensyn til den sidste Deel af Udvalgets § 2, der altsaa er den af mig tilsigtede § 3, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg savner deri den Bestemmelse, at de af Politimesteren bestilte Eigsynsmænd kun bør bestilles paa Forslag af By- eller Sogneraadet, idet det maaskee undertiden kan være vanskeligt for Politimesteren at have et saa godt Kjendskab som By- eller Sogneraadet til, hvilke Mænd der ere bedst skikede til at udfylde Pladsen som Eigsynsmænd. Egeledes har jeg meent, at Udvalget har, om jeg saa maa sige, ruttet vel meget med de saa Kræfter, som ere tilstede, især paa Landet. Det er vanskeligt nok mangan Gang at finde de fornødne Kræfter til at udføre de forskjellige Forretninger, som nuomstunder paa hvile Befolkningen, og vi bør derfor i de enkelte Tilfælde spare saameget som muligt paa disse Kræfter. Udvalget forlanger, at der skal være 2 Eigsynsmænd og 2 Suppleanter i hvert Sogn, medens jeg mener, at det samme Resultat kan opnaaes ved at have 3 Eigsynsmænd, som saa kunne dele Forretningerne imellem sig efter Omgang. Det Tilfælde vil jo vanskeligt indtræffe, at 2 af disse Mænd ere forhindrede paa eengang enten ved Sygdom eller ved andet lovligt Forfald i at udføre deres Forretning, og i alt Fald raades der jo Bod paa et saadant Tilfælde ved det Forslag, jeg har tilladt mig at stille om, at een af Eigsynsmændene i en Nabofoeds skal være pligtig til at give Møde, saafremt 2 af Sognets egne Eigsynsmænd have For-